

Live At The Hollywood Bowl

CD. Apple/Universal 0060255 7054972, LC01846 (EU). RFP. 9 september 2016. Producent: Giles Martin. Artist: The Beatles.

Kommentarer: Omslagsbild-
en ovan är tagen den 22 augusti 1964 i strål-
ande solsken av Beatles dåvarande
turnéledare i USA. **Bob Bonis.** John, Paul,
George och Ringo är på väg att
gå ombord på ett chartrat flyg-
plan från Seattle Tacoma Airport
till Vancouver, BC (British Colum-
bia) inför deras första konsert i
Kanada.

Skivan presenterades tämligen
utförligt i förra numret (sid 24)
vad gäller vilka låtar som ingår
på albumet, dess olika mixar, hur
man har arbetat med originalta-
perna samt lite jämförelser med
utgåvan *The Beatles Live At The
Hollywood Bowl* från den 6 maj
1977. Men då hade vi inte tillfälle
att lyssna på skivan, varför vi här
kompletterar förra numrets ski-
vanmälaren med en kortare recen-
sion och några ytterligare fakta.
Speltiden är på cirka 43 minuter.

Det tål att upprepas att
- förutom att alla låtarna är
remastrade med mera - så
innehåller denna utgåva (för-

utom samtliga tretton låtar
som var med på utgåvan från
1977), fyra icke tidigare släppta
inspelningar.

Två från konserten den 23
augusti 1964 och två från kon-
serten den 30 augusti 1965. Det
som också bör noteras än en
gång är låtarna *Help!* och *Ticket
To Ride* på det gamla albumet är
tagna från inspelningen den 30
augusti, medan *Help!* och *Ticket
To Ride* på denna nya utgåva är
tagna från inspelningen den 29
augusti. Dessutom är *Dizzy Miss
Lizzy* på den nya skivan en mix av
inspelningarna från både den 29
och den 30 augusti 1965.

Låtarna speglar det fantastiska
mottagande som The Beatles fick
av publiken under de tre utsålda
konserterna som de höll på Hol-
lywood Bowl i Los Angeles 1964
och 1965.

Skivan inleds med publikskrik
och presentationen - "And now.
Here they are - The Beatles!" Så
drar grabbarna igång direkt med
Twist And Shout, som blir rena
håll-i-gång-låten! Stämningen
hålls på topp genom att *She's A
Woman* drar igång direkt efter
Twist And Shout. Därefter tar
John till orda och säger "Thank
you very much, people."

Efter att ha lyssnat igenom alla
låtarna, konstaterar jag att det
förmodade hårda arbetet med
ljudet har gett frukt. Samtidigt
som man hör publikens ovationer
i olika styrka och på lite olika sätt,
hörs det väldigt tydligt - trots allt
- vad grabbarna spelar och tex-
terna som de framför. Det som
hörs extra tydligt är just bas-
spelet och Georges gitarrsolon.
Väldigt bra låter det till exempel

i *Dizzy Miss Lizzy*. I den lugnare
Things We Said Today framkom-
mer det extra tydligt hur publik-
intensiteten varierar mellan ver-
ser och sticket i låten. Liknande
tydlighet finns också med i *Roll
Over Beethoven*.

Att Ringo Starr var och är
fortfarande den mest populära
Beatlen i USA, hörs tydligt på
publikens respons när han intro-
duceras av John Lennon inför
låten *Boys!*

Plattan avslutas med fyra bo-
nuslåtar, vilka tidigare inte har
släppts. *You Can't Do That* låter
inte speciellt övertygande, tyvärr.
Så varför man har tagit med den
här tagningen förstår jag inte
riktigt. *I Want To Hold Your Hand*
låter något bättre, men inte ena-
stående. I *Everybody's Trying To
Be My Baby* låter det lyckligtvis
desto bättre. Här kommer både
sången, gitarrspelet och basspe-
let fram väldigt tydligt trots det
höga publikljudet. Kvartetten av
bonuslåtar avslutas med *Baby's In
Black*, som i stort sett låter bra,
även om stämsången inte är helt
ren på alla ställen i låten.

Notera gärna att just denna
livelåt (dock inte remastrad som
på den här skivan) fanns med
redan på The Beatles singel *Real
Love/Baby's In Black* (Live) som
kom ut den 4 mars 1996!

Men det som är tydligast med
denna remastrade utgåva, oav-
sett om det rör sig om samma
låtar som finns med på albumet
från 1977 eller tillhör bonuslå-
tarna, är det renodlade ljudet, det
vill säga att man faktiskt
kan få med så väl musi-
kens och sångens olika

Only A Northern Song

ljudpaletter som den fantastiska publikstämningen som rådde på amfiteatern Hollywood Bowl i Los Angeles, Kalifornien, USA. under The Beatles framträdanden 1964 och 1965.

Albumet innehåller, förutom musiken, ett 24-sidigt häfte som dels innehåller en uppsats skriven av musikjournalisten **David Fricke**, dels innehåller **Sir George Martins** originaltext från albumet som kom ut 1977.

Till detta nämner jag gärna att det finns en hel del fina svartvita fotografier med The Beatles på presskonferens och på scen samt några intressanta urklipp om konserterna från tidningen *The Los Angeles Times*.

Med tanke på att det nu har gått över ett år sedan Sir George Martin gick bort, tycker jag det är passande att avsluta denna lilla artikel med hans egna ord

- med tanke på The Beatles livekonserter: *"Those of us who were lucky enough to be present at a live Beatles concert - be it in Liverpool, London, New York, Washington, Los Angeles, Tokyo, Sydney or wherever - will know how amazing, how unique those performances were. It was not just the voice of the Beatles; it was the expression of the young people of the world".*

Artillio Bergholtz

Ethel & Ernest - Original Motion Picture Soundtrack

CD. Decca Records/Universal Music 5373943 (Made in EU). RFP. 28 oktober 2016. Producenter: Olika. Artist: Various + **Paul McCartney**.

Kommentarer: Detta soundtrack är från filmen med samma namn, vilken i sin tur bygger på en sann historia som ägde rum från sent 1920-tal till tidigt 1970-tal.

Albumet innehåller hela 34 spår, varav 13 är komponerade av **Carl Davis**. Carl Davis och Paul McCartneys första samarbete

var *Liverpool Oratorium*, som de skrev tillsammans och som kom ut 1991.

På det här soundtracket finns det två stycken som är kopplade till Paul McCartney. Det första är den instrumentala *Walking In The Park With Eloise* (2:13) som är skriven av Paul McCartneys far **James McCartney**. Här framförs den i ett arrangemang av **Carl Lewis** med **The Chamber Orchestra Of London**.

Paul McCartney har själv spelat in låten tidigare, då tillsammans med **Linda McCartney**, **Denny Laine**, **Jimmy McCulloch** och **Geoff Britton** = **Wings** under namnet **Country Hams**, utgiven på singel 1974, som bonusspår på remastrad utgåva av *Wings At The Speed Of Sound* 1993 samt så sent som 2014 på *Venus And Mars Archive Collection*.

Det andra stycket

Singelomslaget till *Walking In The Park With Eloise* med The Country Hams från 1974.

heter *In The Blink Of An Eye* (3:20) och är nyskriven av Paul just för denna film. Förutom att han sjunger, spelar han gitarr, trummor, bas, piano, harpsichord och syntar. Dessutom är han Executive Producer på låten. Stycket avslutar albumet och på själva filmduken rullar eftertexterna. Det är en lugn ballad med ett instrumentalt pianospel följt av pålagda stråkar, arrangerade av Carl Davis. Sedan kommer gitarr, bas och trummor in och gör låten lite mer poppig. En typisk filmmelodi som stämmer väl med filmens tema. Betyg: Tre av fem får det bli.

På soundtracket finns här också originalversioner av låtar och artister som *Sous Le Ciel De Paris* med **Juliette Gréco**, *Foot Tapper* med **The Shadows**, *Little Things* med **Dave Berry** och *Reflections Of Charles Brown* med **Rupert's People**.

I nästa nummer recenserar jag själva filmen, som lär innehålla lite mer Paul McCartney!

Artillio Bergholtz

Fenomenet The Beatles lever!

The Beatles, som rent fysiska personer, må vara reducerat till 50 %, men som fenomen kommer de att bestå långt framöver. Vid en mindre diskussion vid familjens middagsbord runt 1965 säger min far: "Fenomenet The Beatles kommer inte att hålla. De är fyra personer och de kommer inte att kunna hålla ihop speciellt länge. Det är lättare för Elvis. Han kan ju inte splittras."

Vad rätt han hade. Även The Beatles själva insåg till slut detta och låter omslaget till *Abbey Road* visa ett övergående fenomen.

Jag har nu sett filmen *The Beatles: Eight Days A Week – The Touring Years* fyra gånger och skall nu försöka att sammanfatta mina intryck i stort.

Jag vill först göra en jämförelse med tre andra välkända fenomen, nämligen Björn Borg, Ingemar Stenmark och Zlatan Ibrahimovic. Det jag menar är att om man ska bli bra på något så krävs det "10 000 timmar" av övning utöver den medfödda talangen.

Jag vill också göra jämförelsen med ägget, kycklingen och hönan. I ägget hittar vi killarna som spelar hundratal gånger i Liverpool och Hamburg. Man spelar covers och allt sitter i ryggnärmen. Ägget är av en utsökt, men inte helt perfekt kvalitet och något saknas. Så, inom en relativt kort period kommer Ringo in i ägget som nu blir perfekt och även befruktas av Brian Epstein

och George Martin. Sedan kläcks den gulligaste oskuldsfulla lilla kyckling som skådats och hela världen beundrar den så snart de får se den. Sedan vill alla gulla med den tills den får nog och vill växa upp. Kanske den börjar hacka på de som vill hålla i den och äga den. Den har, liksom vi alla andra, till slut växt upp och vill ha ett eget liv.

Filmen sammanfattar på ett utmärkt sätt vad som hände under de åren som Beatles spelade

live efter genombrottet. För oss inbitna fans är det väl inte så mycket nytt under solen men visst ryser man när man åter får uppleva sin egen ungdom.

Man har grävt djupt i arkiven och inte minst tvättat rent ljudet så vi får höra hur det skulle kunna ha låtit i verkligheten om inte gallscriken från alla fans dränkt musiken. Inte ens The Beatles själva hörde ju det på ett sådant här formlidabelt sätt.

Det intressanta är reflektionen att nästan vi alla som blev fräl-

Tankar om filmen
RONNY SVENSSON
filmvetare & trummis:

»Jag var ju inte så gammal när de kom fram, men det slog mej att de var en enormt tigt och välspelande rock/pop-grupp och att de hade en så otroligt fulltecknad turnéplan.«

sta av The Beatles fick en färdig produkt till oss. Kostymerna, håret, bootsen, stämsången etc. hade fallit på plats. Ingen visste att de faktiskt hade övat de där tio tusen timmarna. Därav blev det ett fenomen som uppstått ur ingenting. Det som hände i Hamburg stannade i Hamburg och fram kom fyra ofarliga oskulder. Det är klart att de ville bli berömda och kunna leva på musiken men i första hand vill de bara spela den musik de gillade.

Idag har ju allt vuxit till en industri kring stora turnéer med speciella företag som sköter scenbyggen, sätter upp förstärkare och trummor, stämmer gitarer och ställer in ljud. Inget av detta fick ju The Beatles vara med om och när man ser hur de slussas in på olika arenor är det ju närmast ett under att ingen kom till skada.

Det är intressant att höra **Whoopi Goldberg**, **Sigourney Weaver** och **Elvis Costello** beskriva känslan av när de fick höra The Beatles för första gången. Man får sina egna känslor kring The Beatles bekräftade, även om jag inte fick se dem live.

Ett klipp från när hela fotbollspubliken på Anfield Football Ground i Liverpool (18 april, 1964) sjunger *She Loves You*

berör mig extra mycket. Man ser någon enstaka äldre man som inte sjunger med men man förstår att i England hade man även en äldre publik, kanske just för att texterna kunde förstås av alla.

Tredje gången man skall turnera i USA skall man genomföra 25 spelningar på 30 dagar. Då tycker Ringo att det låter jobbigt och nu kan man ana att det kanske inte är så fantastiskt roligt att vara världsberömd. Reportern **Larry Kane** får uppdraget att följa med och bevaka hela turnén, vilket han inte alls är intresserad av först. Det händer ju så mycket annat vid den här tiden. Vietnamkriget, Kennedy mordet, Rymdprogrammet, Ford Mustang lanseras, Ali har sitt träningsläger i närheten och så vidare.

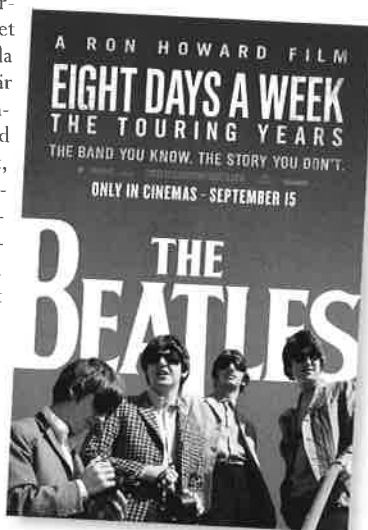
Idag ångrar han inte att han följde med och han ger oss några intressanta synvinklar på det hela.

Larry berättar hur varma och omtänksamma The Beatles var under turnén. De intresserade sig för de andra artisterna som uppträdde vid galorna, kanske för att ingen annan gjorde det. De fick höra att Larrys mor nyligen gått bort och både John och Paul kondolerade honom kring detta eftersom de ju hade egna bittra erfarenheter från liknande upplevelser.

Ett intressant inslag är, när den svarta **Dr. Kitty Oliver** beskriver hur hon som svart kunde gå på en konsert tillsammans med vita. Detta berodde på att när The Beatles fick reda på att de skulle

spela inför en segregerad publik i söder, så tänkte de vågra att spela. Det blev lite oro i olika läger men till slut gav man med sig och The Beatles kunde nu även bidra till ett litet steg mot den svarta frigörelsen. Som Ringo uttrycker det: *"Vi spelar inte för svarta eller vita. Vi spelar för människor."*

Kompositören **Howard Goodall** kommer till tals och vill jämföra **John & Paul** med **Mozart**. Han menar att många måste

skriva hundratals låtar för att få fram några få riktigt bra, men i The Beatles fall så var nästan alla låtar bra (men det visste vi ju redan, eller hur?) samt att de även framförde sina egna kompositioner.

The Beatles filmprojekt berörs bara lite grann men när Paul erkänner att man under inspelningen av *Help!* var lätt stenade av marijuana mest hela tiden så förstår jag varför den, enligt

Tankar om filmen
SVEN-ÅKE PETERSON
f.d. EMI:

»Efter att ha jobbat med The Beatles katalog i allmänhet och med *The Anthology* i synnerhet så hade jag inte så stora förväntningar, men blev mycket glatt överraskad över hur bra ljud man fått fram från alla möjliga olika livespelningar. «

mitt tycke, är en tämligen barnslig film.

Låten *Help!* däremot är ett litet mästerverk och som John säger, texten beskriver just den känsla han hade just då. Varje person han mötte ville ha en liten bit av honom och att berömmelsens baksida gjort sig mer och mer påmind.

Men, man var mer eller mindre "tvungen" att turnera eftersom man inte tjänade några pengar på sin skivförsäljning. Detta på grund av ett dåligt kontrakt. Jag tycker mig känna igen detta från fler artister.

Nåväl, vi får ta del av den tredje och sista turnén i USA där de spelar på Shea Stadium, och som vanligt, inte hör sig själva och hur de transporteras bort från Candlestick Park i San Francisco i en täckt skåpbil utan stolar. Just där så säger George: "That was it!" (Jag lägger av).

Samtidigt visade det sig lite varstans att inga träd växer till himlen. Nu var det dags att börja sparka på de tidigare så gulliga killarna. Vi får ta del av incidenten på Manila, skivbränning efter Johns uttalande om att vara

"större än Jesus" och mer aggressiva journalister.

Detta skulle ju få vilket band som helst att splittras, men som tur var så beslöt man sig för att använda studion som ett instrument i sig och utveckla sin musik till något större. Och där slutar filmen med en bild på omslaget till *Sgt. Pepper* och det återkommer vi till här i *Beatles Nytt*.

Under det att de långdragna och svårlästa eftertexterna rullade fram på filmduken, spelades mycket passande låten *Eight Days A Week*. Och ovanpå det fick vi sedan höra valda delar (cirka 2:54 av 5:08) av *The Beatles Christmas Record* från 1963, där beatlarna tackade sina fans för ett fantastiskt Beatlesår. Filmens speltid: 1 timme och 41 minuter.

Inför premiärvisningen av *Eight Days A Week* den 15 september, 2016, fick vi som satt i biosalongen vara med om en unik direktsändning från Leicester Square i London, där den blåa (!) mattan rullats ut för flera kända celebriteter och givetvis huvudrollsinnehavarna själva i form av Sir Paul med **Nancy Shevell** och Ringo med makan **Barbara Bach**. John och George representerades av änkorna **Yoko Ono** och **Olivia Harrison**. Alla fyra intervjuades på väg in. Givetvis intervjuades också filmen regissör – **Ron Howard** och dess producent **Brian Gretzer**.

Den som har ansvaret för det fantastiska ljudet var också på plats för några kommentarer – det vill säga George Martins son, **Giles Martin**. Bland vimlet skymtades **Eric Clapton**, **Liam**

Tankar om filmen
PER FORSELL
pappersexpert:

»Trots ett stort och idogt insamlande av Beatleskunskap i över 50 år hade jag inte tidigare insett vilket enormt tempo de hade under de första åren med så späckat, både turné- och inspelningsprogram samt även filminspelningar. «

Gallagher, **Sir Bob Geldof**, Pauls dotter **Stella McCartney** och **Madonna**, alla stora Beatlesbeundrare. Andra kända ansikten fick komma till tals och framföra vad The Beatles betytt för dem. **Jools Holland** och **Michael Palin** för att nämna ett par. Hela premiärvisningen från Leicester Square i London varade i cirka en timme.

Efter själva biofilmen fick vi också ta del av en unik visning av en restaurerad och välputsad konsertfilm från den 15 augusti 1965 med The Beatles på Shea Stadium i New York. Filmens titel – *The Beatles At Shea Stadium 1965* – visades inte i sin helhet, men tio av de tolv låtarna som ingick i konserten fick vi se och höra. Under det att eftertexterna rullade, spelas en elfte låt från konserten.

Speltid: cirka 30 minuter. En fantastisk konsert med en publik på drygt 55 000 personer. Denna film visades bara ett par gånger vid speciella visningar och har ännu inte släppts på DVD. Upphovsrättsliga skäl lär ligga bakom. En recension kommer då den förhoppningsvis når oss alla.

Thomas André

The Beatles: Eight Days A Week - The Touring Years

DVD. 2 Disc Special Edition: *Eight Days A Week - The Touring Years*. Noble Entertainment DVD 0308 (Sweden) med svenska, finska, danska och norska undertexter. RFP. 2017-01-23. Regissör: **Ron Howard**. Ljudproducent: **Giles Martin**. Artist: **The Beatles**.

Kommentarer: Spelfilmen, som hade världspremiär den 15 september 2016, finns på den ena Dvd:n och allt extra material finns samlat på den andra Dvd:n. Spelfilmen har vi recenserat på annan plats i detta nummer.

Enligt uppgift från en av våra medlemmar, **Bengt Wärmlind**, meddelas följande vad gäller ljudkvaliteten: På den textade skandinaviska 2 disc Blu-ray utgåvan; Enligt omslaget ska det bara finnas med Dolby Digital 5.1. Men på disc 1 (Blu-ray) finns även högupplöst ljud, DTS-HD Master Audio 5.1. Precis som på engelska originalupplagan. Disc 2 är ej Blu-ray, utan en vanlig DVD. Disc 2 är inte textad.

Tilläggas kan att det på denna svenska utgåva även finns trailers för filmerna *Hacksaw Ridge*, *Free State Of Jones* och *A United Kingdom*.

Dvd:n med extra material är på drygt 100 minuter. Visst har vi hört det mesta förr men ändå, jag var tvungen att spela igenom denna Dvd två gånger "på raken". Här kommer en kortfattad beskrivning över vad vi får ta del av. Man har delat in Dvd:n i fem olika underrubriker. Ingen kronologisk ordning och många "talking heads" som det kallas när samma personer dyker upp på ett flertal ställen. Jag kommer inte att räkna upp alla som kommer till tals, det får ni se själva (och det har väl de flesta av er redan gjort).

Words & Music Förutom nyinspelat med Paul och Ringo och arkivmaterial från George och John får vi även en intressant analys av den klassiskt skolade **Howard Goodall**. Man går på djupet och pekar på många intressanta detaljer som fick The Beatles att låta som ingen annan. Mycket intressant, speciellt för alla som trakterar ett instrument.

Early Clues To A New Direction

I det här avsnittet trycker både Paul och Ringo på det faktum att man var en demokratisk grupp och att humorn ständigt var närvarande. Man hade ju växt upp i en tuff miljö i Liverpool efter kriget och då blev just humorn ett sätt att överleva. Att sedan tre så begåvade låtskrivare träffar varandra är en slump som vi får tacka högre makter för.

The Beatles Live 1963-65 Fem

framträdanden i fullängd och ett fantastiskt ljud. Bara att njuta.

A Deeper Dive Här får både branschfolk och fans komma till tals med berättelser om de tidiga åren. Unika fotografier och filmsnuttar visas. Det som värmer min själ är när två amerikanska kvinnor berättar om hur de fick biljetter till *Ed Sullivan Show* och en annan som fick se dem i Washington.

Tänk att vara helt ensam bland sina kompisar om att gilla The Beatles och skriva till den engelska fanklubben och att det resulterar i att **Brian Epstein** ordnar med en personlig inbjudan och biljett till *Ed Sullivan Show*.

An Alternative Opening For The Film Tre minuter med just det som rubriken säger. Det gäller alltså själva filmen *The Beatles: Eight Days A Week - The Touring Years*. Kul, men inget märkvärdigt.

The Beatles: Eight Days A Week - The Touring Years

DVD. 2 Disc Special Edition: *Eight Days A Week - The Touring Years*. Studiocal Limited OPTD3092 (UK) med engelska för de som har hörselnedsättning (HOH = Hard of Hearing), franska och tyska. RFP. 2016-11-18. Regissör: **Ron Howard**. Ljudproducent: **Giles Martin**. Artist: **The Beatles**.

Kommentarer: UK-utgåvan består av samma innehåll som den svenska utgåvan ovan. Dock är förpackningen lite annorlunda sammansatt. Här finns ett sepa-

rat uppslag för varje CD samt ett för det bifogade häftet. Speltid anges på konvolutet här till cirka 115 minuter (jämfört med 101 minuter på den svenska utgåvan).

Speltiden när man tittar på själva filmen anges till 106 minuter. Var de återstående 9 minuterna har tagit vägen har jag inte

lyckats lista ut.

Ljudkvaliteten anges enligt följande: Dolby Digital Stereo DTS 5.1, Dolby Digital 5.1 English Audio Description, French Dolby Digital 5.1.

För att lättare hitta fram till något man letar efter speciellt, finns hela 25 kapitelindelningar

att jämföra med 8 kapitelindelningar på den svenska utgåvan.

P.S. På den engelska utgåvan av disc 2 under Credits står bland annat: *Apple would like to give a special thanks to STAFFAN OLANDER + tre namn till!*

Thomas André

Beatlegs

Tre filmer sedan sist

The Ultimate Let It Be Companion His Master Choice HMC036 (2 DVD)

Innehåller en del nya och uppdaterade video-outtakes från *Let It Be*, bland annat två hela tagningar av titellåten, rehearsals av *Two Of Us* med mera.

Sammanlagt kanske 25 minuter av nytt material där dock mycket är väldigt fragmenterat. Man får också alla videor som gjordes i samband med *Let It Be... Naked*-skivan 2003 och på disc två finns en kronologi av alla andra promotionfilmer som innehåller material från denna period.

Tillsammans med *Let It Be The Movie* (HMC035) är detta det nödvändigaste vad gäller detta materialet tills Apple ger ut sin version.

Tokyo 1966 His Master Choice HMC037 (1 DVD + 1 CD)

Denna japanska etikett fortsätter att leverera en handfull intressanta titlar varje år.

Här kommer en uppgradering av de två filmade Beatleskonserterna från Japan sommaren 1966.

Bilden är klarare och med bättre färger men fortfarande inte bättre än VHS-kvalitet. Uppgraderingen gäller bild och ljud, framträdandet är ju inte något av Beatles bästa. CD:n innehåller samma ljud som DVD:n.

Intressant är också att se de japanska supportakterna, fast det blir nog bara en gång man tittar på dem...

The Ultimate Intertels - Plus His Master Choice HMC038 (2 DVD)

Samling med alla promotionfilmer från 1965-66 inspelade med produktionsbolaget Intertel. På första skivan med originalljud och på andra skivan med remastrat ljud. Som bonus får vi mer godis, bland annat Chiswick och Ed Sullivan-versionerna av *Paperback Writer* och *Rain*.

Sammantaget innehåller skivorna *I Feel Fine* x 4, *Ticket To Ride* x 2, *Help!* x 3, *Day Tripper* x 5, *We Can Work It Out* x 7, *Paperback Writer* x 13 (!) och *Rain* x 7. Allt i bästa tillgängliga kvalitet.

Ytterligare HMC titlar är på gång som innehåller kompletta tagningar och videoouttakes från promofilm-sessionerna för *Hey Jude - Revolution* (HMC040) samt *Lady Madonna - Hey Bulldog* (HMC041). **Anders Bergquist**